

πλησίον δεῖται, καὶ λαμβάνων μὲν, μή δύναται ἀποδιδόναι, μὴ λαμβάνων δὲ, τὸν μὴ διδόντα μισεῖ, γὰρ δοκεῖ σοι καὶ ὅτος χαλεπὸς φίλος εἶναι; Παίνυ, ἔφη. Πρὸς οὐκέτην αὐθεκτέον καὶ τότε; Πρὸς ἀφεκτέον τοὺς μέντοις, ἔφη. Πρὸς τί γάρ; ὅστις χρηματίζεσθαι μὲν δύναται, πολλῶν δὲ χρημάτων ἐπιθυμεῖ, καὶ διὸ τότε δυσξύμβολός ἐστι, καὶ λαμβάνων μὲν ἡδετῷ, ἀποδιδόναι δὲ γὰρ βάλεται; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ἔφη, ὅτος δέ τι πονηρότερος ἐκείνῳ εἶναι. Πρὸς τὸ δέ; ὅστις διὸ τὸν ἔρωτα τὸ χρηματίζεσθαι μηδὲ πρὸς ἐν ἄλλῳ σχολὴν ποιεῖται, ηὔπόθεν αὐτὸς κερδασκεῖ; Πρὸς ἀφεκτέον καὶ τότε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· ἀνωφελῆς γάρ ἀν εἴη τῷ χρωμένῳ. Πρὸς τὸ δέ; ὅστις στασιώδης τέ ἐστι καὶ θέλων πολλὰς τοῖς φίλοις ἐχθρὰς παρέχειν; Πρὸς φευκτέον, νὴ Δία, καὶ τότον. Πρὸς εἰ δέ τις τότων μὲν τῶν κακῶν μηδὲν ἔχει, εὖ δὲ πάσχων ἀνέχεται, μηδὲν φροντίζων τὸ ἀντευεργετεῖν; Πρὸς ἀνωφελῆς ἀν εἴη καὶ ὅτος. ἄλλα ποῖον, ὡς Σώκρατες, ἐπιχειρήσομεν φίλοις ποιεῖσθαι; Πρὸς οἴμαι μὲν, ὃς, ταῦναντία τότων, ἐγκρατῆς μὲν ἐστι τῶν διὸ τὸ σώματος ἥδονῶν, εὔορκος

πλησίον] Edd. vett. πλησίων, male.

μισεῖ] Edd. vett., excepta Castal., μισεῖν, vitiōse.

§. 4. διὰ τὸν ἔρωτα] Castalio διὰ in textu deletum reiecit in marginem, male.

μηδὲ πρὸς ἐν ἄλλῳ] Attice pro πρὸς μηδὲν ἄλλο. Vid. Gregor. de Dial. Attic. §. 16.

αὐτὸς] H. e. μόνος. Vid. ad Cyrop. VIII, 4, 2.

στασιώδης τε] Pro τε est τι in edd. vett. et Par. et τις in Castal. perperam.

ἔχει] Edd. vett. ἔχοι, male: nam sequitur ἀνέχεται.

§. 5. οἴμαι μὲν] Reiskius addit. ἔφη, sed id potius, ut saepe alibi, intelligendum. Ern.

ὅς — εστι] Edd. vett. ὡς — εἶναι, sed facile vel ob seq. τυχάσει hoc vitium repudiatur.

εὔορκος] Acute vidit Cl. Hindenburgus noster, εὔορκος non convenire h. l. Nam commemorantur hic ex ordine virtutes contrariae vitiis §. 1. 2. 3. 4. secundum quem εὔορκος debet conuenire vitio §. 2, i. e. profusioni et audiaturi pecuniae ad sumptus faciendos. Videtur scribendum αὐτάρκης ex illo ipso loco, ut et illi visum est. In Ms. Vindob. 2 est εὔνας. Ern. — Minus bene, meo sensu, iunguntur εὔορκος et εὐξύμβολος. Verissima emendatio est: εὔοργος etc. Nam εὔοργος et εὐόργυητος dicitur, in quo est summa morum lenitas, qui in meliorem partem accipit omnia. Hesychius: Εὔοργοις τοῖς μὴ ὁργιζομένοις ἐφοῖς δεῖ, ἀλλὰ πάντα εὖ φέρουσιν. Hinc εὔοργητια pro lenitate morum ap. Eurip. Hippol. 1039: Ὁστὴν ἐμὴν πέποντεν εὔοργητια φυγῆς